

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۶۱۹

619

بازرسی شد
۶-۲۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: *سیرت نبویه از سادات ائمه*

مؤلف: *آقای سید محمد صادق طباطبائی، به کتابخانه مجلس شورای ملی*

جلد: *۱۹* (از کتب) *خطی* (اهدائی)

شماره ثبت کتاب: *۷۸۸۷*

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی اسلامی

خطی اهدائی

619

619

بازرسی شد
۶-۲۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ... در ...

مؤلف: ... (خطی) اهدائی

جلد: ... (۱۹۵۶) از کتب ...

آقای سید محمدصادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۷۸۷۸

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی اهدائی
۶۱۹	

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله ذي المنن الحميم والظول العظيم وادنا
القويم والامر الحكيم معبض المحبوة المحققه ووقا
الانوار العقلية والاشرافات القدسية ومكمل
القوالب الانسية صاحب الملك والمدكوت
ومالك العظمة والجبروت ودرابط اللاهوت
بالتاسوت فانك بالفضل الاعم على الخلايق مننا
وبالجود والرحمة الواسعة على العالمين دائم الا
حسان **جل جلاله** ودرودنا معدود برحمتك مقام
محمد وبرزك زبدة حضرت اجاب الوجود سلطان ممتهم ما كمد وجر
شمع وجمع امم سيطتين ومنتور رياض قرين ومنتور
مسدوح بدر وحنين وچاپك سوار سيدان با

در ترویج دین خافل بودند از این که از جمله اعیان و عظم مسکین است
 روز و لادت سعادت آن برگزیده خلاق سموات و ارضین
 تا زمان دولت بد قسین سلاطین سلسله طمان تا ج و کین
 و نقاهت و خاندان خواقین شیر یاری که فتح و ظفر تنغ خون
 بر نشرحن عرصن بوجه متصل و از غریب شمشیر و قشیر
 صورت از هیولی مفصل آب شمع آتش بارش خاک وجود
 اعدای را کوما داشتند به التمجیح فی بوج عاصیف
 به داده و قوت بازوی بر زمش مضمون **انا جعلنا فی اعطاک**
اغلاک تا کت خضران بر گردن دشمنان نهاد جوهر شیرینی
 ستانی و مملکت گیری مصداق نیم سلطنت عظمی و زرع عالم کنیم
 خلافت کبری مطح شریعت فیونما تالهی و مصبط الوار
 عنایات شاهنشاهی شاهنشاهی که مرغ و ماهی در پناه عدش
 آسیده و از زمین بر تپش صنایع و امور مخفیة بجلوه گنا
 ظهور خیر امید از برکت دولت جاوید ملتش بوستان

ایضا
 شاه
 فاعل

شیرت غم اسیر اسب و حدائق مت پضا سر و سبز و شاد آب
 امی سلطان الاعظم و الخاقان لاکرم مالک بلاد الترك و الاغتر
 و الیم السلطان السلطان الخاقان بن الخاقان بن الخاقان

بسم الله الرحمن الرحیم و ادا م الله دولته ال

یوم الفرار از الطاف پروردگار و باطن ولایت حمید کرار روز
 مولود مسعود قسیم حبت و نمار بخار کردید که اکنون در کل ممالک
 محروست ایران کافه عباد از روز بابرکت را اعظم عباد می شمارند
 و همه ساله مستمر یادند **ذالک فضل الله یؤتیه**
من یشاء و جناب جلالت تاب مظهر الطاف حضرت بجان
 و باسط محاد این امان و جامع تمام مملکت ایران و ماچی اسما
 ظم و عدوان و ظلمت ان الله ان الله **یا مراء العذل و الاکسنا**
 انصاف فظنی که در محرای عدلش صعوه بیا از در پرواز و دروغ
 عنایتش که با مین با هم و مساز شعله نیستان جوهر عتوت
 بنیم حکمتان عدل و انصاف شوقس قواعد معدله شوقه

توانی ز ایش و رحمت **الذی اشهر فی جمیع افطار العجا**
بجنا صد الا عظم از علم و مجتهد سواد عظیم کجاست این امر
معلم تحقیق است بوده که آنچه اصح است از روایات بعضی کتب
جمیع کالات ریشتر که بنای جمیع عالمان معدن عزوجل
بر وجه صحیح است **وواعجابا** با وجود آنکه شرافت آن روز فرود
در جمیع کتاب اهل سنت مسطور بود با این کثرت و ضوع پوشیده بود
است و همانا که این کوه چنانکه چون بنوده الا از خاک نور خورشید
سرنور علی نور آید در مقام طهور و صلوات و این شرافت است
که نام نامی و مهم گرامی ایشان هم نام است با حضرت سید اله
این معنی نیز شاهد بود و گواید در صحن روزگار از سر کار
عظمی تبار این نادیدگار برقرار بماند و کجاست از روزی که اقدام
نمودند در جهت ام این عهد کثیر ال رکات در هر سال قنوعات
بی اندازه روی داد بلکه در هر روزی تا رقیق و فیروز یاز پلین
حیدر کرار همکار می کرد و از آن جمله وقایع سلطان خوارزم

عظیم
معلم
تحقیق
اصح

است محمد بن خاندان اولاد و حفا و حیکم خان در غایب اقدار
با پنج هزار سوار از روی عناد و استکبار بعزم ارض فیض قرین
جشت آئین نیکو خانی دین سید لرسلین و بنجامت بی دین
که **علیهم لعنة الله والملائکة والناس اجمعین**
ندانند صدرا چون اهل آید سوی صفتها ارود
نواب فرمان فرمای مملکت خراسان بکلم **فضل الله**
المجاهدین علی الفاعلین لعل یظلموا عساکر منصوره را
تخلص و تعقیب کجا فرموده بمطوق **والذین هاجروا و**
جاهلوا فی سبیل الله و اولئک هم همی الله و هم فی حیم
پس عاریان جلالت نشان بصد هزار ذوق و شوق عازم سفر
کردیدند از بابست مقدمه الجیش محمد بن خاندان سبزواری با معنی
قیل نظر پای که همه **که موفیه قلبه علی غلبه فیکثیر ناد الله**
در نهایت جریئت و جلالت بعزم مجاربه و جنگ برای دفع آن
کرده کراه دست نکت به بخت بلند حضرت ظل الله بر اه افشاده و

و بقدر خرد دل شکر اندیش در دشت خاطر نکاشته شود
 نامسعودان گروه مردود را کان بکن و وجودم کالعدم
 پنداشته بنطق آیه **اولو فوق و اولو باشر شدید** بد
 شجاعان و کارگران رشید از سر تیپ هر هنک کلف
 چنگ را بجزار خورشید نام و نمک دانسته ندای بوح
 افزای **فدجانکم البشر** در داده بچشم و من توکل **علی الله**
فهو حسبای توکل بر کای **حوله و لاقه الا بالله العلی**
العظیم گذاشته که گویا با لاهم ملک عمام بپوشش پیش
 شکر اسلام ندای **الات جناب الله هم الغالبون** رسید
 عزم بر محاربه و جنگ بدون کث و در ننگ با توب و لغت
 روبرو شدند تا بفرقه ضاله شوم دل سنگ و در آن حکام
 از دور و نزدیک بدون شک و شکایت از صدای هبل و بالاک
 بان و شیپور و مهابه می مردان جنگ که هر یک نصیحتی بودند
 در دریای شجاعت و صدای قعقه سلاح و صفوف افواج

قاہرہ از پیاده و سواره غلغله و ولوله در کتب بند و ارشاد
 و جناب ریز نظام در کتب قہام علیہ سلام در کمال سعی و اہتمام
 و کوشش تمام ندای **کن علیکم الفئال و هو کرمکم و عنکم**
ان ذکره و ان حقکم کوشش اعلیٰ خراسان رسانیده ندای
لا تحزن علیہم ولا تکن فی صیقہ ما یمکرون در کتب بند
 اندیش امر و مود بعدای علم و خدام ذوی الغر و الاہتمام
 و کوشش نینان صاحب مقام که بقرات بارکات **اللہ**
شک شاملهم و فتن جمعهم و خیر بینانہم و فتن الجمل
و فتن ابینہم و ختم اخذ عنہم فتنہ تمام زبان بچنایند
 از شجاعت بند شاهنشاه کا مکار و شیر برق نظیر لشکر سعادت
 از شاهنشاه روزگار حسن تدبیر و زینب نظیر حضرت ایران
 و صدر عظم با اقتدار و دعای پکان و سینان در کتب قہ
 ان بزکوار حکم **العبد یبذل اللہ بقلہ** سہدف اجابت مقرون
 کردید خجرت که از آن عراق و خراسان و شجاعان و دلیران و آید

ولد از خان و قربان و دیگران با آنکه تمام اندشت و سپان
 مملو بود از ترکان از خبوتی و مینه و تخن و اور کج و آخال همه جزا
 و شغال غزایان جلا دست نشان همه پیشه های بران و تیزی
 بران زد همنه مزدوران چون شیرزبان قدم جرات دیدند
 که استپس از تاقی فستین و کیر و اجنبیدین بعضی از تجار
 در هنگام رزم دیدند سلطان خوارزم مروی بی نشسته در کمال
 جلال و تقال و در تماشای جنگ و جدال و یاره قتال و سنجها
 کلی اتفاقا پرنال در نزد خود ریخته برای جایزه و انعام توکل بر ملک عالم
 و بخت بلندش آفتاب اسلام و از عقبتان ملی که در دو دهرش
 باری خیمه زرنگاری زده بود همان آن بشیرهای بران چون
 بلای کمان چشمش بر سه آن حکم **لن نفعکم القرآن**
المون والفضل واذا لامتنعوا الا فلبدا
 در قلیلی از زبان دمار از روزگار آن با بکار بر آورده بصر
 کلوله و تبر و شمشیر و خنجر و اوراد و انسته نمودند و سه او را بریند

در ای

و جامهای سلطنتش را از هم دریند پس آن کرده اشهرار در عرصه کار
 و زار جهان روشن در نظر هر یک تیره و تار و فساد بر فراختر
 نمودند سواران کار گذار دران پیمان خون خوار انجاعت اشهر
 را تعاقب نموده آنچه دیدند از ان بعینه قوم نمود و عا در شعله شای
 بر باد می دادند **کلیم خذ فی سلسله**
ذبحها سبعین علیا که و کزوه برشته و کوه می کشید و جان
 غم و ماتم برفق خود می پخشند و آلات حربه خود را می خردند
 نهضای خون در کنار رود جیحون جاری شد بود بهر کس از ان
 ناکسان که میر رسیدند رشته زنده کافی و را انجیر آبدار می پی
 ارضدای میاهوی دیران و شجاعان در اندشت جیحون
 و لغزه **اذا اغلالتی عنادهم والسائل یحییون** و کوه در
 کردن انداخته بودند نگاه سحر لخنرا راه پاسبان شمشیر
 اسلام بنیاه آورده مقرر فرمودند که سر کس او را در دروازه
 دولت بجهت عبرت فن نموده قهر بنامانید که مانند این آثار در صفحه

روزگار بعد از دیدن این قبه در تحت قبه قر و دیدن این سرکه هرگز
 خود سری نماید صورت خود را در همین آینه عیان پسند
 و چندی نگذشت که از بخت بلند قبله عالم و تدبیرات جناب
 جلالت با جبر عظمی جبر فتح کلاه رسید که هیچ دیده چنین
 ندیده و گوش زور کار نشنیده که او را قلعه خدا فرین میکوبند
 چندی بریند جبر شیخ هسته آمد که عقول عظام در آن حیران تمام
 روی زمین انکشت حرمت بنزدان زیرا که در میان سلبین
 مسلمات معروف بوده که دارالسلطنه هرات طلسم بوده از مسلمات
 و کرات و مرآت سلطین روی زمین تسخیر آن سرزمین بگشاید
 ابوه کشیدند و جرعه از جام وصالش حشیدن و در اول قبه
 شاهنشاه روزگار یوسف عزیز نصرت را دیدند خوار و زار در کعبه
 و بازار **عزیز با اولی الالباب** و پس از آن که کبرآت و مرتب
 تمجیدات و تدبیرات در باب تصرف نمودن حرات امیر
 دوستم چنان و سرسخت عیسویان تا آنکه مردی بود مضمور دیدند

عزیز

نقد رنقد و راز نزدیک دور در سباب فشه و شتر و ریکوش
 چشم از عاقبت این کار می پوشد از سحر تا شام و از شام تا کلاه
 و خیال آنکه دست و لیامی دولت حضرت ظلال هزار هرات کو تاه
 و از همان راه که آمده برگردند و غافل ازین که تدبیر تا نقد رنقد می توان
 کرد **العبد لله بول الله بقله فانظر کیف كان عاقبه منكم ان الله تبارک**
و قومهم اجمعین : کر شود ذرات عالم شیخ شیخ
 با فضای آسمان هیچ آنده هیچ : این قضایا کون کون تصریفهاست
 چشم بندست یعنی الله یا لیس : این خبرهای و توفیق قال و قبل
 قوم فرعونند اجل چو آن نیل : و این نچاره تسبیح روزگار سیرت
 صغیران پس از انکار بی شمار و تمجیدات سپارایش این کزفت
 قرار که ارشد با سلطان محمد خان و لیسردار محمد عظیم خان برادر
 زاده خود را با ردوی حستت انبرستد که در باطن چون که کین
 و در ظاهر اظهار شتم و بصورت میش و سر در پیش و با شکایت تمام
 از قوم و خویش شاید با بن طویرا چون وقت درسد کار خود را است

دخود را در شهر انداخته مقصود حاصل آمد این خدعه و کرم میدشد بکلم
و مکروا و مکروا لله و الله جزئنا کونین گویا با اهل خداوند علی اعلا
 نواب شرف والا بدون رسیدن جز مسخر گردیده همان آن بکلمه
 اتمام حجت بر انجاست فرمودند بمقر بسخافان سرکار توهم که برای اعلا
 پیغام کن بر این گروه بی تکلف و نام که خیر شایسته و احسان به اعلیش
 شاهنشاه اسلام بکلم **و لا تلتفوا با یکدیگر الی التملکة و حسنوا**
ان الله حجت المحسنین بران دستگیر از نیکو پس با چار حکم دادند
 نسبتان منصب از سر پیش سر هتک که بدون کشت و در یک با حیاط
 فاسده این گروه بی نام و ننگ چاره نیست بجز جنگ صاحبان
 منصف بران دادند بر کوه پیدن طبل جنگ و بالابان و شیپور
 بطریق که گویا شور و یوم الشوری بر پا کرده تمام اهل شهر کنای بریده
 نودلهای مسپده و طمع از جان و مال و ناموس خود بریده با کرباسها
 در دیده و دیده تار رسیده بدروازنا و پشت خاکریزها و بروج نهند
 یا حج و حاج و این طایفه توج از پشت خاکریز در تمام مجادله و سینه

التهیه

از انات و ذکور و لشکر مؤمن منصور با همان طبل و بالابان و شیپور
 نواکل نموده برخداوند غفور و بران گروه محصور زور آورده بر طرا
 هرات من جمیع جهات لشکر عراق در کمال دفاع و اشاق بدون نفاق
 و لوله در افاق انداخته و افواج خراسانی از قرابی و کجنوردی و دیوبندی
 و ریشتره تمام سینه دران سرتیخه از کلاه و سپات و نیشابور از
 نزدیک و دور و جنویشان همه خروشان تار رسید کار بجای که از
 سه طرف بدنه شهر را لشکر عراق و خراسان چاک چکان نمودند
 فغان افغان احمد زکندر الامان لانا ان از ان ناکسان در میان بین
 و همان چسپده میان زمین و آسمان از دو دو توب و تفنگ و
 شلیک در عرصه جنگ تیره و تار **کلمات فی کجرتی بعشیر**
موج من فوفه کوج و من فوفه سحاب ظلمات بعضا فوفی
 که در این است کامد از ما چچما و قهبا آتش سید باروت چون آرزو
 و ماروت معلق شده سید و هشا و نفر از ایشان در خندق پرت
 عیبی مان حق در سر بر جی که مشهور تسیب و یکی مثل آدمهای جنگ

بعد از یکیش آنها در خندق بی حس و متو با معدودی که داشت نکشت
 حیرت بدندان حسرت گذاشت چهل و شش را بمضمون **اولئك الذکک**
کفرنا بآیةهم واولئک هم الاعلال فی اعنایهم واولئک اصحاب النار
 پس از فرونشستن کرد و عمار رود و د که از برای آن برود و دیگر نکند
 بنود زود اعظم و اشرف را طلب نموده و مقصود آن این بود
 در طلب که انظار طلب نماید که حال این شدت جنگ و جدال دیگر آنرا
 اشتغال بحرب و قتال اشتغال ایشان پیشتر در بر قلوب ایشان
 نیست از همه تدا پیران بهتر که از کمتر و محتر زود تر خود را زود تر
 با ایشان رسانیده و این فرشته را خوابانیده و چون تیر اندازان افضل
 از غازیان جلاد ایشان از شجاعان عواقب همان که دیدند **حکیم**
 نمایان نکشت بدندان و کشتیدند از مجادله و محاربه و سستیز
 و از عقب جاکیز روی آوردند بگریز بمصدق **فمنهم من عقیبه علی**
بطنه و منهم من عقیبه علی جملین و منهم من عقیبه علی اربع
 و دخل حیرت ارشد بعد هزار ناله و آه و حیرت شد و اله و جبران

۱۸۸

و در هوش پس االی شمر جلال وفاق و فاق و فاق همه بلا فاق نکشد
 کشت و در نکستال نزدیک است بحال یک دست است نال و بدو
 اها با این همه قبا کج اعمال جمع عقال پذیرش است تقابل در کمال
 انفعال چه گونه چهل باشد و هم مجادون **فی الله و من شید الخلال**
 برخی دیگر کشتید **لیبنا الاستحقاق وانا نحن اهل العرفین**
انما اتوا فی الاعنای و الامتلا بعضی دیگر کشتند با یکدیگر میزینیم
 در این جرات و جلاوت را بر کر و میگذریم از جان اخرا لامریت
 عیبی نماند و عیب از عیان و امان نیاز عیان و هر عبد العظیم و جمعی دیگر
 بمصدق **وکان فی المدینه تسعة و عیط بمصدق**
ذوالاصفح و در آن را بمصرف داده نواب اشرف و ا لا
 حاکم السلطنة با طغنه تمام و مقرب بکافان سرکار قوام الدوله با تمام
 عا که مضوره در کمال جهال و استتعال در پیش چشم شهر صفیر
 المنظر ماشع و نظیر مضور و نظیر از باطل ولایت تاب حیرت عتق فر
 وارد شهر کردیدند و طمع از جان و مال ایشان بریدند و در حکام

دخول از الطاف حضرت تباری بر زبان جاری نموده مخصوص نواب
 و لکن رقاب که با متفق الاقواما مالک القاب با لایح اباب
 با من لیس نجر المند فقل ولا بابیل استغفح و یلنا سنح
 و بعد از ورود نواب شرف والا لا حظف بود که برنا پسر
 صغیر و کبریا از صورتها پریده و دست زغال و عیال و جا کشیده
 چون نواب شرف والا یعنی را فغید بزنگان دعا عظم و آهش
 را از اطراف طلبیده فرمود ای مردمان چرا دلهای شما طلبیده
 و لا تصرو ولا تخرقوا و انتم الاعوانکم منی منی عقی الله عما
 و من عاد فینفتم انالی شهر از خواص و عام با تیدواری
 تمام و دعا کوی وجود آمدش شاه هشتم اسلام خداوند که شتول
 و از اعمال خود طول و بجهاندند از بخت بلند شایسته صدای
 اشهد ان حلیا و لله در شهری که سالهای سال کشته شده بود
 بلند کردید غنچه و ولوله نه در شهر برات بلکه در ملک تهنوت
 افشاده بنیای فرخ آینه ای و اعضهوا بحبل الله جمعا و لا
 ۱۲۱

بمجلس
 و
 و

نفرین و از کوه و انچه الله از آن چاکه مقرر است ان الملوک از اخلو
 من فاند و هها طبلان همان آن کو میدند و منادیان ندا
 در دادند ز شمار و الف ز شمار بیای کل کجوماری بنای شد
 کسی را با کسی کاری پیش الان همه خدمت گذارید بدولت عبید شرف
 از شما کلیه قبه این جسم مثل سایر بلاد محروسه از همه جهت محروس
 و بعد از الطاف آئی بر جتهای حضرت ظل الله فی الارض و انبیا و اولاد
 ما یوسس بشید و خدمت گذار و دوست و رعایت شماست من و میگویند
 احدی را با احدی چه نزاع و چه کینه کوس چه حزن و چه خوف الا
 اولیاء الله لا خوف علیهم و لا هم یخوفون بعد از وصول خبر آمدن چهر
 بدربار سعادت گستر حضرت ظل الله فی الارض و انبیا و اولاد
 بعد از رسیدن چا پار و انتشار انالی دار اسحق از تجار و غیر تجار
 مجله از صفار و کبار تمام کوه و بازار را چرخان نمودند و ابو العباس
 عشرت بر روی خود کیشوند کل شیء محسبه همه کس در طلب
 بودند و خدا بود و ارشاده تماش توان ظفر قرص خسرو بر سر صولت
 سما آیین انعی سلطان السلاطین ابن فوتار ا پس از الطاف حضرت

رب العالمین و باطن شیعیت حضرت سید المرسلین از اعجاز حضرت
 امیر المؤمنین و برپای و شش این اعظم عبودیت و تسلیم و تقطیع
 و احترام علی مقام علیه السلام الله الملک العلام الیوم القیام
 افزون و فروتنی تمام در خدمت امام علیه السلام نمودند از صورت
 بی بسیرت برده و سرور قدمش سپرده و چنانچه این حدیث شریف
 در کتب عمده ای اعلام مسطور و بین امجور مشهور است از جمله تفسیر
 حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است که خداوند جلیل از بنی
 اسرائیل بیعت حضرت رسالت و ولایت معیار سکه ولایت
 و شایسته مضرب سلاطه و باقی نموده عظیم السلام را گرفت و امر نمود
 حضرت معبود که دخل شود از دروازه آبروی که از بلاد شام بود
 و در بالای آن دروازه شپه و شمال محمد و علی علیه السلام منسوب
 بوده و دروازه در نهایت وسعت و رفعت چون آن جماعت
 رسیدند دروازه که نگاه امر شد از جانب پروردگار برای
 تقطیع محمد و علی خم شویید که بیعت ایشان را از شما گرفته ام و خود
 تازه گسید بیعت را بگویند خداوند تواضع و تقطیع کردیم

بدر

شپه و شمال محمد و علی را و ولایت ایشان را بخریدیم برای
 آنکه محو نمایستیتان را تا آنکه گناهان گذشته شمارا بپا مزم
 و هرگاه درگاه آنکه گناه گذشته باشد و در ولایت ایشان شریعت باشد
 ثواب شمارا زیاد کنیم پس اکثری از ایشان تواضع و تقطیع کردند مثل
 آن مقربان درگاه مقال را که شکر استخری نمایند در گاهی این بچند
 چیز باید خاک خم شد و آنها را که ندیده ای چرا تقطیع کنیم بگردی خود
 برگردانند و پشت خود را بسوی شپه و شمال ایشان نمودند دخل
 شدند و گفتند از برای بهتر است حفظ از حفظ یعنی گندم پاک کرده
 بهتر است برای از آنچه ایشان را بان تکلیف نمایند پس بجهت
 آن جماعت نسبت بحضرت رسالت ولایت تاب حضرت زلاله را با
 یکدیگر است تا بانه آسمان فرستاد و مسدود است هر آنقدر در کرد
 چیزی کمتر از ایشان در سقر مقداد احمد خداوند را که خم شد گناه
 بقصد از فضایل حیدر کار و برگزیده حضرت پروردگار و خیم ش
 و ناکه سید محمد علیه السلام الله الملک العلام الیوم القیام

در باره ذکر فضیلت آن بزرگوار فرمودند مشاهد حاصل از خدیجه
 اینها علیهم السلام در آن است و مقصود سئو و ستم و وجود مبارک
 اقدس شجرای شاه شاه جهان است و غرض از تحریر این فرست
 آنکه این فتوحات چه از محرم و چه خان خوارزم و کلاه و هرات از بزرگ
 تو تسل بهر بقوات و جلال شکلاته و میر غزوات علی بن
 ایطاس است که در دنیا و آخرت ایشانند سینه نبی جانم
 من است که با علی فدا ملک سبیل النجاه و من مختلف منک
 فدا هوای الی اللیکات امیدوار از فضل پروردگار و باطن این
 بزرگوار که دعای این دینی را فی آلاء الهیله و خلاف انفسار
 در حق شاه شاه کامکار و ناصر استید محراب استجاب فرماید بنها الله
 و روز بروز بفرماید حسن تدبیر وزیر لطف جانت است
 اعظم که بسیاری از امور معلوم که می بچد بر هم کشود و می شود از هم
 نه بشمیر و نه بدر هم و بهترین مردم بر جراحات فتنه و فساد فکرات
 و تدبیر چنانچه حکایت نزع غیر ضرر و فقیر در کتب معتبره است

کتابخانه
 مجلس شورای ملی
 ۱۳۰۴

و محرز و مجسم کور پس خود را وصیت کرد که امر مملکت را واگذار
 کرد شخص خسر و منزه باهوش و تدبیر کاردار گشت عاقبت
 که بعد از شجر ارمیت نشود و در حوادث بسیار صعب بق تیر
 از پیش کرد و در قید باش که زود شود یا دیر که نه تیر فتنه بیشتر آن تیر
 که باید و شاید نماند الا تیر حسنا الله نعم الوکیل نعم المولی
 و نعم النصیر اللهم ادخل اعداء سلطان زماننا فی السعیر
 بس الماوی و بئس المصیبر و اضع دضر
 کثیرا و اضع له ثخا بسیرا سخی محمد و له علی
 فاطمه و الحسن و باقی الایمه من الی
 امیرتار العالمین
 تمام شد
 ۱۳۰۳

٢٥

٢٢

[Faint, illegible handwritten text within a rectangular border]

26

919